

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plutarchus

Francoforti ad Mœn, M.D.LXXXII

In libellum, quomodo quis se ad virtutem proficere sentiat

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-289](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-289)

memmo, sed Minerua Diomedis Tydeum patrem exprobrat ver-
su qui hic citatur. Ex Illia. l. 800. Sed Agamemmo in eadem eum
sententiam increpat in ἐπιτολήσι, Iliad. d. 372. 399. mox in
sententia Thucydidis pro ἐπιμεγίστους legi ἐπιμεγίστους, ra-
tione perspicua. Ad stipulatur Scriptus.

182: 4. In puniendis autem delictis.] ἐπιθεῖς κολλή-
σσι. Hoc vocabulum Græcum non est. κολλήσσι tamen legere
malui, quàm κολύβησι, quod videtur incidisse Erasino, qui co-
hibendis peccatis verit. certè prior pars, in qua τὸ δεδιδρακεν
est, κολύβησι habet. hic reprehensio requiritur, non tamen dissi-
mulabo, κολύβησι me postmodo in scripto reperisse, sicut &
id, quod coniectura ductus posueram sub libri finem κατήνυσ-
σαι ab verbo αἰονῶ. nam κατήνυσσαι nihil credo significat, in
hac quidem lingua.

IN LIBELLVM, QVOMODO QVIS se ad virtutem proficere sentiat.

P Rincipium videbatur non integrū, & Luscinius pro ἐπι-
δελίαν legisse ἢ μεδελίαν, alio etiam priore ἢ posito. Certè
nominatiuus nullus, neque nomen aderat, qui cum σώσει cohe-
reret: & interrogatiuè prima perodus legēda videbatur, Quid
ita? quia nebulas nobis offuderat corrector, à particula Οἷς li-
brum auspicatus, cum & in Aldimo, & in scripto (virunque au-
tem eodem accepi tempore.) his rectè legatur. Obiter monen-
dū duxi, ἐπεὶ τὸν, de qua hec agitur, à Tullio progressionem
ad virtutem appellari. Sic enim ad Varronem in Academicis
scribit: In qua quod inchoatum est, neque perfectum, progressio
quedam ad virtutem appellatur. Medio ergo loco inter bonita-
tem nature est & virtutem, ut apud nostrum rectè dicitur 2.
Sympos. 3. Ipsum verbum ἐπεὶ τὸν verbo procedere exprime-
re voluisse idem Cicero videtur lib. 3. de Fimbis: Qui processit
aliquantulum ad virtutis aditum, nibilo minus in miseria est,
quam ille qui nihil processit. à Sto. corum sententia.

183. 16. Non enim aliquis sapiens.] Menda huius loci sententiam obscurauerant. Legendum est, ἢ γὰρ ἐν ἀραγεῖς, & c. μεταβάλοι αἱ. Qua lectio scripti codicis praesidio munitur, & quam res ipsa confirmat. Nam disputatio est contra Stoicos, medium inter perfectam stultitiam & absolutam sapientiam nullam relinquentes, sic satis confusa.

184. 1. Applicandus.] ᾠδὴς εἰς ἄδμῳ Octonarius Trochaicus, nisi si ᾠδὴς εἰς ἄδμῳ Senarij iambici finis est, reliqua integer Senarius, quod non puto. Prouerbum est scitissima sententiae.

184. 2+. Qui è profundo attolluntur.] ὁ ᾠδὴς ἐν ἰσοθῶν. Luscinius: Haud aliter atque si liquoris aliquid decedat è dolio. Videtur legisse τῶν ἰσοθῶν, nescio quos secutus codices, aut quas rationes (tamen si quam miserè is hunc librum viderit, non est cuiquam volenti iudicare obscurum) certè nostrum malo, habet ἄρῃ ita etiam scriptus. Qui subito ex profundo attolluntur, vt fit in fluctibus marinis, ἢ morā motus supputare non possunt, & quod ἀραγερομένους pro ἀραγερομένους legimus, idem approbat. Idem ἐπινοοῦμεν, nos optatum accepimus. & paulo antè ad ἐπινοοῦμεν annotat legi ᾠδὴς ἐπινοοῦμεν. Locus est valde concisus. In Oraculo Cirraeorum πολεμῆν pro πολεμῆν ex scripto, & in comparatione calami. ἐκλεῖν ex eodem recepti quod deerat. & γίγεται pro γέλει idem. Videtur autem alludere ad poeticum aliquod dictum.

188. 29. Sophocles aiebat.] Hunc locum facillè nunc emendo, cum quidè vellem etiam in pluribus idem à me fieri vel per occupationes, vel tam iustis de causis posse. Sic ergo legi volo: Sophocles aiebat, se primum animi ludij, gratia grandiloquentiam Aeschylj imitatum: deinde eius in apparatu condensationem atq; artificij industriam: tertio demum nunc loco ad id dictionis genus se transfuisse, quod ad formandos mores aptissimum, eiq; de causa esset optimum. pro τῶν ἰσοθῶν autem legi τῶν ἰσοθῶν iam pridem, itaque etiam habet scriptus.

189. 23. Tacet ietus.] ὁ ᾠδὴς ἐν ληζῶν. suprà de aud. poet. è

ἐν ληζῶν

πληγῆς, ictus. alibi autem docui in Plutarcho perieris esse media quae passivè, & cōtra passiva quae activè significent, ἀεδοπ-
χὸς, σέστωε cum πλεπληγῆς cōveniunt. itaq; nihil muto, cum
hic ipse locus eum canonem confirmet. & idem docent cum alij
Græci Grammatici, tum Eustathius, Iliad. γ. 497.

102. 8. Lingua iam torpet.] Sapphicum versum emen-
davi ex Oda ipsa, ut extat apud Dionysium πειρὶ ὑπερ-
-

194. 3. Aquarum proventum.] Scripsi haud dubiè a-
puarum, ἀφ' οὐρανῶν. Sed forte librarius quid rei apua esse igno-
rans, q. pro p. mihi excidisse putavit. Hoc annoto, ut equanimi-
tatis & aduersum me, & erga librarios adhibenda lectorem di-
ligentem commonefaciam. in fine libelli Periodus erat manca,
& legendum οἰόμεθα putabam, quod inde in scripti margine
inuentum, secutus teneo. Polycleti dictum hoc etiam lib. 2. c. 3.
Symposiacion refertur.

IN LIB. DE CAPIENDA EX

inimicis vtilitate.

Initio libri ἀρεῆς mihi valdè suspectum est. Nā & vox est poe-
tica. Et si administranda repub. abstinuit Pulcher, cur dicit
eum publice prodesse in isto vita statu, cur versanti in rep. ait de
inimicis commentandum? Itaque in versione illud ἀρεῆς secutus
non sum. Πιστῆς Græco more scriptus habet.

200. 36. Vtilitatis.] εὐχρηστίας, sic omnino scriptus. nam
εὐχρηστία hoc quidem loco est canis in balneo.

202. 29. Proprium ei.] ἰδιον αὐτῶν cur non legas, id quod
sententia loci dicitur, potius quàm ἐπιλω? non enim profectò
matricidium Adrasto, sed Alcmaoni imputatur Eriphyles ce-
des matris. res notissima legentibus poetas & eorum interpre-
tes, idemq; est in libro de Audiendis poetis. κρῆσιν porro scribi
debere pro Crasso, notissimū. vrrabiq; ad stipulatur scriptus li-
ber: in quo etiam est ἕν ἐδάκρυτος. cum ἕν deesset, isq; defectus
totum locū vitaret, nisi fortassis marito in vxoris funere flere